

CIRKUSZI AKROBATIKA

Alaputatási és szakmódszertani periodika

MTI 1937. 02 10 3. oldal (cirkusz)

Hetikiadás

Cirkusz. Irta: Kisigmándy Géza.

Akár a macska az esőt, úgy megérzi a mutatványos a búcsút. Lám, ide is beállított valamennyi, pedig nem is Szent Mihály napján, hanem a korai kényszerű szüret miatt a rákövetkező második vasárnapon tartották. Sőt még egy cirkusz is levette a sátorfáját a birkalegelő sarkán, ami csak a háború előtt történt meg utoljára.

Kipirult arccal, ragyogó szemmel találgatja a falu apraja-nagyja, hegy miféle csodák lappanghatnak a sokfoltú sátor alatt, de még az öregebbek is szívesen felemlégetik már-már elfakult cirkuszi emlékeiket.

Amikor a kimeszelt arcú bohóc szürke szamarán végigügetett a nagy utcán és úgy verte a két réztányért, hogy az ablak is megremegett belé, Fekete Andris arcát előntötte a forróság.

- Aki háromszor körüllovagol a nézők előtt, kap egy millió koronát, aki pedig földre nyomja a német Herkulest, hát annak éppenséggel két milliót fizetünk.

Így kiabálta ez a szerencsétlen külsejű bohóc, akinek nem kellett kitömnie a hátán a kabátját, hogy megnevetesse a szamara nyomában tolongó gyereksereget, mert a teremtő jó cipőnyi púpot felejtett a lapockái között.

Fekete Andris erre a púpra feledkezett és addig nézte elgondolkodva, amíg el nem tűnt a számmal együtt a kis utca torkolatában. Körülötte mindenki mosolygott és beszélt, de alig hallotta. Csak az a kép táncolt előtte, amit holta napjáig se tud elfelejteni.

- Tudja Andris, az én szememben csak az a legény, aki nehéz körülmények között mutatta meg, hogy férfi a talpán.

Szabó Eszti, a bogárszemű, eperajkú, darázs derekú szép leány dobálta így feléje a szót a szüreti mulatságon a pincéjük gáderjában, amikor Andris elérkezettnek vélte a pillanatot, hogy komolyan beszéljen vele. De a leány megérezte, megelőzte és csípős véleménye az arcába kergette a vért. A fiú csak nyelt egyet és ösztönösen kereste az alkonyatba burkolt táncolók között Kovács Pistát, aki vele együtt vetett szemet a leányra.

—Nekem is annyi a földem, a szőlő meg még nagyobb is benne. Az olyan nagy valami, hogy a háború befejezése előtt egy hónappal bevonult tüzérnek? Hiszen ellenséget csak fogolyként látott. Arról nem tehetek, hogy egy évvel később pillantottam meg ezt a keserves, savanyú, világot...

Igencsak nekibúsult akkor ott a pince torkában, de most úgy vélte, hogy ütött az órája.

- Kovács Pista verte a mellét, hogy szeretné látni azt a lovat, ami leveti a hátáról. Hát most megkapja. ?

Ökölbe rándult a keze. A ruhája alatt is látszott, hogyan mozogtak a karján, hátán és mellén az izomkígyók.

- Hiszen, ha nem üti meg az a német az egy mázsát, nem ijedek meg tőle... - így forgatta egyik gondolatot a másik még ki se húlt helyén, és amikor a nap lecsúszott az égről, szép csendesen beállt a birkalegelő felé lépegetők közé. Az öregebbek, meg a fehérepek már elhelyezkedtek a padokon, de a módosabb legények

csak úgy álldogáltak az óriás sátor előtt.

Fekete Andris is megváltotta a jegyét, s bekukkantott a cirkuszba. Odaközönt Szabó Esztinek, akinek az anyja még intett is, hogy van hely a közelükben. Úgy tett, mintha nem látta volna, de Kovács Pista már éppen indulni akart, amikor Andris odaszúrt neki csendesen :

- Itt még pénzt is kapsz testvér, ha megülöd, /Folyt.köv./

megjelenik minden negyedévben